

Demetrio León i Jaume Part porten el futbol a la sang. El primer és president de la Delegació de Penyes Llevantinistes, i el segon presideix l'Agrupació de Penyes del València. Tot i la tradicional rivalitat, ambdues afeccions han vist els clubs abocats a crisis molt semblants. En parlem.

1. Com us sentiu com a aficionats?

DEMETRIO LEÓN: La situació que travessa el Llevant UE és impròpia d'un club de futbol. Hi ha un màxim accionista que fa uns moviments que ningú no entén i que van en contra del sentiment de la majoria de la gent. Els seguidors ho veiem amb tristesa perquè al final qui hi surt perdent és el Llevant. Caldria actuar amb més cor i no tants interessos.

JAUME PART: La temporada, esportivament i socialment, és molt complicada. Esportivament, ens queda l'esperança de poder fer alguna cosa a la final de la Copa i continuar lluitant a la Lliga per aspirar a la Champions. Dins l'afecció, hi ha molta divisió per la decisió d'apartar Albelda, Cañizares i Angulo. Caldria haver-los buscat una eixida més digna. Més que en els qui som de passada al València, s'ha de pensar en l'entitat, que està per damunt de tot. Els directius han de prendre decisions respectuoses amb les entitats.

2. Com veieu l'equip des del punt de vista esportiu?

D. L.: L'equip ocupa una plaça que no ens correspon. A la primera volta, vam fer una mala planificació i l'equip ho paga ara. L'afecció se sent completament representada per aquest equip, que ens ha fet tornar la il·lusió. Representa el sentiment, el treball, l'esforç i d'alguna manera la humilitat del Llevant. N'estem molt orgullosos.

J. P.: Amb molts dubtes, perquè ens porta bones sensacions en un partit, i al següent ens mata. El dia del Barça vam jugar molt dignament i només tres dies després, contra l'Espanyol, ens unflen la cara. Creixem, però molt a poc a poc.

3. Què s'ha fet malament?

D. L.: Tant la gestió com el projecte esportiu han fallat. La situació esportiva i directiva del Llevant és lamentable i el que s'ha fet ha estat faltar a la veritat, enganyar els aficionats. Hem

Dues aficions, un sentiment

passat de ser un equip sanejat a ser un equip en fallida perquè la política econòmica ha estat lamentable. Els directius, a més de dir que són molt del Llevant, ho han de demostrar.

J. P.: El que s'ha fet malament és no tenir cap criteri a l'hora de fer projecte. Quan fas un projecte, hi has de jugar fort, amb totes les conseqüències. El que no pot ser és que cada cinc mesos hi haja canvis. Un altre error ha estat renovar tots els jugadors que van guanyar títols i blindar-los. A l'etapa anterior, vam perdre jugadors com Mendieta, el *Piojo* o Farinós, però l'equip va continuar anant bé, anava creixent de mica en mica.

4. L'afecció se sent representada per la directiva?

D. L.: No, en absolut. D'alguna manera l'afecció se sent enganyada per tant de moviment estrany i per una falta de transparència terrible. La crisi institucional i esportiva ha contribuït que la gent s'enfade i perda la il·lusió. El Llevant UE ha perdut dignitat perquè institucionalment hem fet el ridícul.

J. P.: El futbol ha canviat molt des que són empreses. Actualment ens trobem a les mans d'un màxim accionista, Juan Soler, que és l'amo del club. L'únic que queda als seguidors és el *mocador*: quan alguna cosa no

Part: "Qui compra un club, ha de saber que compra una empresa, però també un sentiment, i se n'ha de tenir cura"

ens agrade, criticar-ho, perquè als presidents els és molt difícil quan no tenen el suport de la gent, encara que tinguen el poder accionarial. Qui compra un club ha de saber que compra una empresa, però també un sentiment, i del sentiment se n'ha de tenir cura. I si creus que perquè ets l'amo tens el poder, t'equivoques. He arribat a la conclusió que a la gent li importa un rave qui mana i l'únic que vol és que l'equip guanye. Passa que quan no guanyes, el causant de tot és el president. Juan Soler és una bona persona que estima molt el València, però li ha faltat fer cas a la gent que pensa en el bé del València i no en el seu propi interès.

5. És bo que l'administració ajudi els equips de futbol?

D. L.: Crec que si s'ajuda als uns, als altres també. Però ha de quedar clar que amb diners públics no es pot pagar una entitat que està manipulada pels interessos dels màxims accionistes. No volem que a un senyor l'ajuden perquè s'enriqueixa personalment. De fet, hem demanat a l'ajuntament que si ens avala, s'assegure que es fa una

bona gestió dels diners. Pensem que aquestes societats són integrades per un nombre important de ciutadans i que formem part de la ciutat i de la vida quotidiana dels ciutadans. Els equips de futbol no són societats anònimes convencionals, són alguna cosa més.

J. P.: Crec que, en aquest cas, el que s'ha fet en el València, per als polítics també és bo, perquè repercuteix en la ciutat. No és igual no tenir un estadi, que tenir un estadi on podràs fer tota mena d'esdeveniments. El futbol i la política van molt relacionats. El Madrid va gaudir d'un *cop de mà*, el Barça igual... Jo sempre he dit: si no ho tinguérem, no ens ho requalificarien. Si ens requalifiquen és perquè tenim un patrimoni... Sempre que un equip ha estat en situació precària, l'han ajudat.

6. I el greuge comparatiu amb les altres empreses privades?

D. L.: Hi ha molts ciutadans que donen suport cada diumenge a aquestes societats anònimes esportives. No hi ha millor publicitat per a la ciutat que tenir dos equips a la primera divisió.

També crec que València és un dels referents d'Europa pel que fa a esdeveniments. És molt important que hi haja aquests equips perquè contribueixen a difondre la ciutat.

J. P.: L'administració pública també ha ajudat moltes empreses. Directament o indirectament, el futbol també genera molts llocs de treball i molts diners.

7. És bona la identificació futbol - enriquiment?

D. L.: És el resultat de les societats anònimes esportives, on es prenen decisions sense sentiment ni cap. El mal més gran dels equips de futbol avui dia són els màxims accionistes, que mouen els fils de l'entitat per beneficiar-se'n personalment. És lamentable que al capdavant hi haja persones que només busquen l'interès econòmic propi i que desconeixen el món del futbol. No són persones preparades professionalment per dur les regnes del València o el Llevant. El Llevant és a punt de desaparèixer i el València té un problema molt greu, una manca de maduresa institucional que ha portat el club a una autèntica hecatombe.

J.P.: Aquestes martingales hi són cada dia: es compren terrenys, es requalifiquen i la gent guanya diners a cabassos. Passa que, com que el València té molta transcendència, ha tingut molta repercussió.

8. Som al final d'un cicle en el futbol de València?

D. L.: Crec que sí. Açò marca un abans i un després en totes dues entitats, perquè passarà factura i no s'oblidarà. La massa social de tots dos clubs està cansada de la mala gestió, que només porta una crispació social molt gran. Si els dos màxims accionistes no van als partits deu ser per alguna cosa.

J. P.: Pense que no. El València, si s'ha mantingut, ha estat gràcies als aficionats. Els equips han de ser el que vulguen els aficionats. El València va baixar a segona fa vint anys i els seguidors vam omplir el camp. Pense que un club, si té massa social i una persona que gestione d'una manera normal, no pot fracassar mai.

V. Tena

León: "L'afecció se sent enganyada. La crisi institucional ha contribuït que la gent s'enfade i perda la il·lusió"